

Startside>Familiereftige forhold og arv>Skilsmisse og separation

På det civilretlige område vil verserende sager og sager, der er indledt inden overgangsperiodens udløb, fortsætte i henhold til EU-retten. E-Justice-portalen vil – i overensstemmelse med en aftale med Det Forenede Kongerige – fortsat indeholde relevante informationer vedrørende Det Forenede Kongerige indtil udgangen af 2022

Skilsmisse og separation

England og Wales

1 Hvad er betingelserne for at opnå skilsmisse?

En af ægtefællerne skal fremsende en skriftlig anmodning (en begæring) til retten. Skilsmissebegæring behandles af Family Court, som man derfor skal indsende sin begæring til. Den begærende part – sagsøger – skal bevise, at ægteskabet ikke står til at redde, og skal fremlægge bevis for et af nedenstående fem forhold.

Skilsmissebegæring kan først indgives et år efter ægteskabets indgåelse, men et søgsmål om omstødelse kan anlægges på et hvilket som helst tidspunkt efter ægteskabets indgåelse. Dokumentation fra det første års ægteskab kan dog bruges til at bevise, at ægteskabet er brudt uigenkaldeligt sammen.

Fra marts 2014 har personer af samme køn kunnet indgå ægteskab i England og Wales. Der gælder samme betingelser for skilsmisse, uanset om ægtefællerne er af samme eller modsatte køn.

Skilsmisse kan begæres online.

I Det Forenede Kongerige har par af samme køn siden 2005 kunnet formalisere deres forhold juridisk ved at indgå et registreret partnerskab. Dette blev udvidet til at kunne omfatte par af modsat køn den 31. december 2019. Parterne i et sådant partnerskab kan søge om opløsning af partnerskabet eller om separation, hvis deres forhold bryder sammen. Processen svarer til skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab som beskrevet nedenfor. Der kan ikke søges om at opløse et registreret partnerskab online. Man kan få flere oplysninger på [statens websted](#).

I et ægteskab mellem to personer af samme køn betegnes parterne som henholdsvis ægtemand og ægtemand eller hustru og hustru.

2 Hvad anses for skilsmissegrund?

Den eneste betingelse for at opnå skilsmisse er, at ægteskabet skal være brudt uigenkaldeligt sammen. Som bevis for, at ægteskabet er brudt uigenkaldeligt sammen, skal der fremlægges dokumentation for et eller flere ægteskabelige "forhold" såsom

- at den anden ægtefælle har begået ægteskabsbrud med en person af det modsatte køn, og at sagsøgeren ikke føler sig i stand til at leve med ham eller hende
- urimelig adfærd, hvilket betyder, at den anden ægtefælle har handlet på en sådan måde, at sagsøgeren ikke med rimelighed kan forventes at fortsætte samlivet
- samlivsophævelse, hvilket betyder, at den anden ægtefælle har ladet sagsøgeren alene i en periode på to år før skilsmissebegæringen
- at parterne har været separeret i to år forud for skilsmissebegæringen (med begge ægtefællers samtykke)
- at parterne har været separeret i fem år forud for skilsmissebegæringen (uden begge ægtefællers samtykke).

Retten har pligt til at i videst muligt omfang at stille spørgsmål til de forhold, sagsøger gør gældende, og til de forhold, den anden part – sagsøgte – gør gældende. Hvis Family Court på grundlag af dokumentationen finder det godtgjort, at ægteskabet er brudt uigenkaldeligt sammen, afsiger den en skilsmisssedom.

Utroskab kan ikke fremføres som dokumentation for opløsning af et registreret partnerskab.

Hvis retten finder det godtgjort, at ægteskabet er brudt uigenkaldeligt sammen, afsiger den først en foreløbig skilsmisssedom (decree nisi). Efter seks uger kan den part, der indgav skilsmissebegæringen, anmode om at få en endelig skilsmisssedom (decree absolute). Medmindre der foreligger særlige omstændigheder, er der ingen tidsbegrænsning for at indgive en begæring om en endelig skilsmisssedom.

Hvis begæringen om en endelig skilsmisse indgives senere end 12 måneder efter afsigelsen af den foreløbige skilsmisssedom, skal sagsøger dog afgive en skriftlig forklaring:

- med begrundelse for forsinkelsen
- med angivelse af, om den pågældende og ægtefællen har boet sammen siden afsigelsen af den foreløbige skilsmisssedom, og i bekræftende fald i hvilken periode, og
- med angivelse af, om hustruen, hvilket vil sige begge parter i et ægteskab mellem to kvinder, har eller menes at have født et barn efter den foreløbige skilsmisssedom, og i bekræftende fald om det påstås, at barnet er eller kan være et barn født i ægteskabet.

Family Court kan kræve, at sagsøgeren afgiver en edsvoren erklæring vedrørende den afgivne forklaring og kan afsige dom på baggrund heraf.

3 Hvilke retlige følger har en skilsmisse med hensyn til:

3.1 de personlige relationer mellem ægtefællerne (f.eks. efternavn)?

Parterne har ret til at gifte sig (eller indgå registreret partnerskab) igen, hvis de ønsker det. De kan vælge at beholde deres giftenavn eller vende tilbage til det navn, de havde før ægteskabet eller partnerskabet.

3.2 deling af ægtefællernes formue?

I forbindelse med eller efter at retten har afsagt dom om en skilsmisse, et ægteskabs ugyldighed eller separation, kan den bestemme, at aktiver skal overdrages fra en ægtefælle til den anden eller til et barn i ægteskabet eller til en anden person på vegne af et barn i ægteskabet.

Retten kan også træffe afgørelse om periodiske betalinger, salg af aktiver, pensioner, at der skal foretages en engangsudbetaling eller andet. Den skønner selv, hvilken afgørelse der skal træffes i den enkelte sag; det afhænger af sagens særlige omstændigheder.

I sit skøn skal retten tage hensyn til trivslen for børn i ægteskabet under 18 år og til følgende spørgsmål:

- indkomst, erhvervssevne, formue og andre økonomiske midler, som hver ægtefælle har eller kan forventes at få inden for en overskuelig fremtid
- hver ægtefælles bidrag, både økonomiske og andre, til hjemmet og børnene
- de økonomiske behov, forpligtelser og ansvarsområder, som hver ægtefælle har eller kan forventes at få inden for en overskuelig fremtid
- familiens levestandard inden ægteskabets sammenbrud

- parternes alder og ægteskabets varighed
- parternes eventuelle fysiske eller psykiske handicap
- bidrag, som hver part har ydet eller kan forventes at yde i fremtiden med henblik på familiens trivsel
- ægtefællernes adfærd, hvis den er af en sådan art, at det ville være urimeligt at se bort fra den i forbindelse med formuedeling
- værdien for hver ægtefælle af enhver fordel, som denne part ville miste chancen for at opnå på grund af skilsmissem eller ægteskabets omstødelse.

3.3 ægtefællernes mindreårige børn?

Efter skilsmissem har begge forældre fortsat forældremyndighed over børnene i ægteskabet. Hver forælder har fortsat forældremyndighed over børn af andre forhold, som de har forældremyndighed over på skilsmissemidtpunktet. Begge forældre har fortsat forsørgerpligt over for mindreårige børn, der har boet som børn i familien.

3.4 forpligtelsen til at betale underholdsbidrag til den anden ægtefælle?

Pligten til at forsørge den anden ægtefælle ophører i de fleste tilfælde efter den endelige skilsmissem, bortset fra i sager hvor retten har bestemt, at der skal betales underholdsbidrag. Endvidere vil enhver forpligtelse, der følger af en eksisterende retskendelse (f. eks. om underhold til en ægtefælle) forblive gældende, og en eksisterende kendelse kan blive ændret på et senere tidspunkt, hvis der indtræder væsentlige ændringer i de præmisser, som den første kendelse er baseret på.

4 Hvad betyder det retlige begreb "separation" i praksis?

I England og Wales betegnes separation "retlig separation" (judicial separation). Hvis retten afsiger en kendelse om separation, vil der ikke længere være nogen forventning om, at den ægtefælle, der indgav separationsbegæringen, fortsat skal bo sammen med den anden ægtefælle. Den pågældende kan dog ikke gifte sig igen. I praksis er separation en mulighed for ægtefæller, hvis ægteskab er brudt sammen, og som ikke ønsker at gifte sig igen. Den, der begærer separation, er ikke forpligtet til at bevise, at ægteskabet er brudt uigenkaldeligt sammen. Man kan anmode om at få en skilsmissem, når der er afsagt en separationskendelse.

Partnere i et registreret partnerskab kan indgive en separationsbegæring med nøjagtig samme virkning.

5 Hvad er betingelserne for at opnå separation?

Sagsøgeren skal fremlægge dokumentation for et eller flere forhold, der beviser, at ægteskabet er brudt sammen, og behøver, i modsætning til hvis man begærer skilsmissem, ikke vente et år efter ægteskabets indgåelse.

6 Hvilke retlige følger har en separation?

Hvis en part i en separation dør uden at have skrevet testamente, fordeles dennes aktiver i henhold til de gældende arveregler, og en separation har samme virkning som en skilsmissem. Derfor har ingen af ægtefællerne efterfølgende ret til aktiver tilhørende en arvelader, som ikke har skrevet testamente. Hvis en part i en separation afgår ved døden og har skrevet testamente, har en separation ingen indflydelse på det, der er bestemt i testamentet, f.eks. hvis den overlevende separerede part er udpeget som arving i testamentet.

Retten kan følge samme bestemmelser for formuedeling ved separation som ved skilsmissem.

7 Hvad betyder det retlige begreb "omstødelse af ægteskab" i praksis?

Der er to former for omstødelse af ægteskab. Ægteskabet kan enten erklæres "ugyldigt", hvilket betyder, at det aldrig har været gyldigt og aldrig har eksisteret. Under forskellige omstændigheder kan ægteskabet være "omstødeligt", hvilket betyder, at en af ægtefællerne kan anmode om at få ægteskabet erklæret ugyldigt. Ægteskabet kan også fortsættes, hvis begge ægtefæller ønsker det.

8 Hvad er betingelserne for at få omstødt et ægteskab?

Et ægteskab er ugyldigt, hvis:

- det ikke opfylder følgende bestemmelser i ægteskabslovgivningen, Marriage Acts 1949-1986:

o Parterne er for nært beslægtede.

o En af parterne under seksten år.

o Formaliteterne i forbindelse med ægteskabet ikke er opfyldt.

- På tidspunktet for ægteskabets indgåelse var en af parterne allerede lovformeligt gift eller partner i et registreret partnerskab.

- Der er tale om et polygamit ægteskab indgået uden for England og Wales, mens en af ægtefællerne havde sin bopæl i England eller Wales.

Et ægteskab er omstødeligt i følgende tilfælde:

- Ægteskabet er ikke blevet fuldbyrdet på grund af en af ægtefællernes manglende evne hertil. Dette gælder kun for ægteskaber mellem to personer af modsat køn.

- Ægteskabet er ikke blevet fuldbyrdet, fordi en af ægtefællernes forsætligt nægter at fuldbyrde det. Dette gælder kun for ægteskaber mellem to personer af modsat køn.

- En af ægtefællerne har ikke givet sit samtykke til ægteskabet, fordi den pågældende var under pres og blev tvunget til det, ikke kendte til retsvirkningerne af ægteskabet eller var psykisk ude af stand til at vurdere følgerne af beslutningen om at indgå ægteskab.

- På tidspunktet for ægteskabets indgåelse led en af ægtefællerne af en psykisk sygdom af en sådan karakter, at den pågældende var uegnet til at indgå ægteskab, eller af en smittefarlig kønssygdom, og sagsøgeren var ikke bekendt med dette på det pågældende tidspunkt.

- På tidspunktet for ægteskabets indgåelse var sagsøgte gravid med en anden end sagsøgeren, og sidstnævnte var ikke bekendt med dette forhold på det pågældende tidspunkt.

- En af parterne har efter ægteskabets indgåelse fået udstedt en midlertidig kønsanerkendelsesattest.

- Sagsøgte køn på tidspunktet for ægteskabet var blevet det erhvervede køn i henhold til loven om kønsanerkendelse (Gender Recognition Act 2004), og sagsøgeren var ikke bekendt med dette forhold på det pågældende tidspunkt.

9 Hvilke retlige følger har omstødelsen af et ægteskab?

Hvis et ægteskab er fuldstændig ugyldigt, behandles det, som om det aldrig har eksisteret. Dette påvirker ikke eventuelle børns status.

Hvis et ægteskab er omstødeligt, behandles det som ugyldigt fra den dato, hvor afgørelsen om dets omstødelse gøres endelig. Ægteskabet behandles, som om det har eksisteret indtil det tidspunkt.

For både ugyldige og omstødelige ægteskaber kan retten træffe foranstaltninger med hensyn til formuedeling på samme måde som ved skilsmisser.

10 Findes der udenretslige alternativer til løsning af spørgsmål vedrørende skilsmissem?

Myndighederne tilskynder til brug af familiemægling til at løse tvister, når det er hensigtsmæssigt. Mægling kan være velegnet i tvister vedrørende børn og også vedrørende formue og økonomi. I nogle områder tilbyder medarbejdere ved børne- og familiedomstolens rådgivningstjeneste, Children and Family Court Advisory and Support Service [CAFCASS \(England\)](#) eller [CAFCASS Cymru \(Wales\)](#), mulighed for at løse tvister om børn i retten. Retten kan udsætte en sag med det formål at søge tvisten løst på denne måde.

11 Til hvilken instans skal jeg indgive min ansøgning (begæring) om skilsmissem/separation/omstødelse af ægteskab? Hvilke formaliteter skal overholdes, og hvilke dokumenter skal jeg vedlægge min ansøgning?

Begæringen kan indgives til en af Family Courts afdelinger, og det skal fremgå, om den gælder skilsmisse, separation eller omstødelse. Nærmere oplysninger om domstolene og de nødvendige blanketter kan findes på disse websteder: [Justitsministeriet](#), "[Find en domstol](#)" og statens "[Bliv skilt](#)" page. Der skal normalt betales et gebyr, når man indgiver en begæring, men der gælder undtagelser for personer, som modtager visse statslige ydelser eller kan dokumentere, at betaling af gebyret vil medføre uforholdsmæssigt store økonomiske problemer. Yderligere oplysninger om retsgebyrer findes [her](#).

En part skal [anvende ansøgningsblanketten \(D8\)](#) og skal indsende:

- tre kopier af ansøgningsblanketten
- en ekstra kopi til enhver navngiven person, som er involveret i utroskab
- en vielsesattest (ikke en fotokopi) ledsaget af en bekræftet oversættelse, hvis det er relevant
- en [blanket vedrørende gebyrfritagelse](#).

12 Kan jeg få helt eller delvis fri proces?

Man kan normalt ikke få retshjælp i skilsmisssager eller tvister vedrørende børn eller formue, medmindre sagen involverer vold i hjemmet. Der vil også blive foretaget en transundersøgelse. Man kan få flere oplysninger på [statens websted](#).

13 Er det muligt at anke en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab?

Hvis der er afsagt en kendelse, kan en af ægtefællerne anmode retten om at få oplyst grunden til, at der ikke er afsagt en endelig dom. Retten kan enten henlægge sagen, bestemme, at kendelsen skal gøres endelig, bestemme, at der skal foretages yderligere undersøgelser, eller behandle sagen på den måde, den finder bedst.

Når der er afsagt en endelig dom, er der ikke, medmindre der foreligger særlige omstændigheder, mulighed for yderligere appeller.

Man kan ikke appellere en kendelse om separation, men den kan tilsidesættes, hvis begge parter er enige om det.

14 Hvad er fremgangsmåden, hvis jeg ønsker at få en afgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden EU-medlemsstat, anerkendt i denne medlemsstat?

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 bestemmer, at retsafgørelser vedrørende skilsmisse, separation og omstødelse af ægteskab afsagt i én medlemsstat kan anerkendes i andre medlemsstater. De påkrævede dokumenter kan fås fra den instans, der traf afgørelsen, og skal indgives til High Court.

Denne forordning vedrører ikke spørgsmål vedrørende skyld, formueretlige virkninger af ægteskabet, underholdspligt eller andre sekundære spørgsmål. Der skal være en reel tilknytning mellem den berørte part og den kompetente medlemsstat.

Anerkendelse af en afgørelse kan afvises, hvis den strider mod grundlæggende retsprincipper, hvis sagsøger ikke er mødt op i retten, hvis de relevante dokumenter ikke er forkyndt for sagsøgte i god tid, hvis den er uforenelig med en retsafgørelse, der er truffet i en sag mellem de samme parter i England eller Wales, eller hvis den er uforenelig med en retsafgørelse, der tidligere er truffet i et andet land, forudsat at denne tidligere retsafgørelse kan anerkendes i England og Wales.

En interesseret part kan anmode om en afgørelse om, at dommen anerkendes eller ikke anerkendes. High Court kan udsætte sagen, hvis der er indgivet appel over den dom, som søges anerkendt.

Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 finder fortsat anvendelse frem til den 31. december 2020.

Hvis afgørelsen ikke kan anerkendes i henhold til denne forordning, er anerkendelse af skilsmisser opnået udenlands omfattet af Family Law Act 1986. § 46 i denne lov bestemmer følgende:

- Gyldigheden af en udenlandsk dom vedrørende skilsmisse, omstødelse eller separation skal anerkendes, hvis:
- skilsmissen, omstødelsen eller separationen er gældende ifølge lovgivningen i det land, hvor den er bevilget, og
- en af ægtefællerne på den relevante dato (dvs. den dato, skilsmisssagen begyndte)

havde sit sædvanlige opholdssted i det land, hvor skilsmissen, omstødelsen eller separationen blev bevilget, eller havde sin bopæl i det pågældende land, eller var statsborger i det pågældende land.

- Gyldigheden af en udenlandsk skilsmisse, omstødelse eller separation, der er bevilget på anden vis end ved dom, skal anerkendes, hvis:

- skilsmissen, omstødelsen eller separationen er gældende ifølge lovgivningen i det land, hvor den er bevilget

- følgende betingelser er opfyldt på den relevante dato (dvs. den dato, hvor skilsmissen er opnået):

begge parter var bosat i det pågældende land, eller

en af parterne havde bopæl i det pågældende land og den anden i et land, i henhold til hvis lovgivning skilsmissen, omstødelsen eller separationen er anerkendt som gyldig, og

- ingen af parterne havde sit sædvanlige opholdssted i Det Forenede Kongerige i løbet af det år, der gik umiddelbart forud for denne dato.

Enhver kan anmode retten om en erklæring om at få anerkendt en skilsmisse, en omstødelse eller en separation bevilget i et andet land end England og Wales i England og Wales. Retten kan behandle anmodningen, under forudsætning af at sagsøgeren

- har bopæl i England eller Wales på den dato, hvor sagen indledes, eller

- havde sit sædvanlige opholdssted i England og Wales i hele året forud for denne dato.

15 Hvilken domstol skal jeg rette henvendelse til for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af en retsafgørelse om skilsmisse/separation/omstødelse af ægteskab, som er truffet af en domstol i en anden medlemsstat? Hvad er fremgangsmåden i sådanne tilfælde?

Med forbehold af ovenstående betingelser kan enhver kan anmode Family Court om en erklæring om, at en skilsmisse, en omstødelse eller en separation ikke bør anerkendes i England og Wales.

Anmodninger om anerkendelse i henhold til Rådets forordning skal sendes til High Court. Sagsøgeren skal oplyse sagsøgte om anmodningen, så denne får mulighed for at gøre indsigelse mod anerkendelsen af afgørelsen ved at indsende dokumentation, medmindre retten beslutter, at sagsøgte utvetydigt har accepteret retsafgørelsen.

Det bestemmes i forordningen, at enhver interesseret part kan anmode om en afgørelse om, at dommen anerkendes eller afvises. High Court kan udsætte sagen, hvis der er indgivet appel over den dom, som søges anerkendt, i den medlemsstat, hvor dommen er afsagt.

Rådets forordning vil fortsat finde anvendelse frem til den 31. december 2020.

16 Hvilken skilsmisselovgivning anvender domstolene i skilsmisssager mellem ægtefæller, der ikke har bopæl i denne medlemsstat, eller som har forskellig nationalitet?

Domstolene i England og Wales vil altid anvende lovgivningen i England og Wales på sager, som er indbragt for dem. Domstolene har kompetence til at behandle en skilsmisse, selv om ægteskabet er indgået i udlandet, hvis en af parterne i ægteskabet:

- har bopæl i England eller Wales på den dato, hvor sagen indledes, eller

- havde sit sædvanlige opholdssted i England og Wales i hele året forud for denne dato.

Relevante links

[Skilsmisse, separation og sammenbrudte forhold](#)

Retshjælp

Denne webside er en del af **Dit Europa**.

Vi vil gerne have din **feedback** om, hvor nyttige informationerne er for dig.

Your
Europe

This webpage is part of an EU quality network

Sidste opdatering: 02/06/2021

De nationale sprogudgaver af denne side vedligeholdes af EJN-kontaktpunkterne. Oversættelserne er lavet af Europa-Kommissionen. Eventuelle ændringer af originalen, som de kompetente nationale myndigheder har lavet, er muligvis ikke gengivet i oversættelserne. Hverken ERN eller Kommissionen påtager sig noget ansvar for oplysninger og data, der er indeholdt i eller henvises til i dette dokument. Med hensyn til de ophavsretlige regler i den medlemsstat, der er ansvarlig for nærværende side, henvises der til den juridiske meddelelse.